

Примітки до річної фінансової звітності ПАЙОВОГО ВЕНЧУРНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ФОНДУ «ДОБРОБУД» НЕДИВЕРСИФІКОВАНОГО ВИДУ ЗАКРИТОГО ТИПУ за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року

1. Інформація про ПАЙОВОГО ВЕНЧУРНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ФОНДУ «ДОБРОБУД» НЕДИВЕРСИФІКОВАНОГО ВИДУ ЗАКРИТОГО ТИПУ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «Компанія з управління активами «Добробуд-Інвест»

Повне найменування	ПАЙОВИЙ ВЕНЧУРНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «ДОБРОБУД» НЕДИВЕРСИФІКОВАНОГО ВИДУ ЗАКРИТОГО ТИПУ
Скорочене найменування	ПВІФ «ДОБРОБУД» НВЗТ
Тип, вид та клас Фонду	ПАЙОВИЙ ВЕНЧУРНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД НЕДИВЕРСИФІКОВАНОГО ВИДУ ЗАКРИТОГО ТИПУ
Свідоцтво про внесення Фонду до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування (ЄДРІСІ)	№ та дата свідоцтва про внесення до Єдиного державного реєстру ІСІ: 13.11.2006, № 516
Реєстраційний код за ЄДРІСІ	233516
Строк діяльності Фонду	До 12 листопада 2021 року
Місцезнаходження	Україна, 04212, м.Київ, вул. Полярна, буд 20 оф.106
Офіційна сторінка в Інтернеті	http://dobrobud-invest.ck.ua
Адреса електронної пошти	master22@ukr.net
Предмет діяльності	інвестування в сільськогосподарську, металургійну галузі народного господарства, шляхом залучення коштів у орпоративні права, цінні папери, нерухомість, боргові зобов'язання (зобов'язання можуть бути оформлені векселями, заставними, договорами відступлення права вимоги, позики та в інший спосіб не заборонений законодавством) підприємств зазначених галузей з урахуванням обмежень, встановлених чинним законодавством України, та в інші активи, не заборонені чинним законодавством України.
Мета створення	Отримання прибутку від здійснення діяльності зі спільного інвестування, забезпечення прибутковості вкладень та приросту вкладених коштів учасників Фонду
Економічне середовище функціонування підприємства	Законодавство і нормативні документи, які впливають на економічну ситуацію в Україні, є предметом частих змін, тому активи й операції Товариства можуть наражатися на ризик у разі погіршення політичної і економічної ситуації у зв'язку з проведенням антитерористичної операції у Донецькій та Луганській областях.
Кількість працівників	1

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність ПВІФа є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності ПВІФа за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2017 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена ПВІФом фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2017 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності ПВІФ керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.3. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність ПВІФа підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби у ПВІФа не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

В той самий час існували наступні події та умови, які можуть поставити під сумнів здатність ПВІФа продовжувати свою діяльність на безперервній основі:

- Станом на 31.12.2017р. на балансі ПВІФа обліковуються фінансові інвестиції в акції які заблоковано в жовтні 2017 року та існує невизначеність щодо наступних дій по переоцінці активів, якщо НКЦПФР не буде прийнято нових рішень по внесенню змін до системи депозитарного обліку буде проведено переоцінку за справедливою вартістю по результатам 1 кварталу 2018 року;
- Протягом 2017 року не нараховувалась винагорода по КУА та майже не було руху грошових коштів

Однак вважаємо, що підготовка фінансової звітності на основі принципу безперервності є доречною з огляду на наступне:

- Протягом 2017р. укладались договори для погашення дебіторських заборгованостей.
- Укладено договір купівлі продажу права вимоги згідно договору простого товариства на проінвестовані 883,29 квадратних метра приміщень, оплата за договором відповідно до графіку має надходити протягом 2018 року.
- Ведуться переговори з інвесторами щодо залучення в прибуткові проекти з подальшим отриманням прибутків

2.4. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність ПВІФа затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 26 лютого 2018 року. Ні учасники ПВІФа, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.5. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2017 року.

2.6. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання», який набуває чинності 01 січня 2018 року. За рішенням керівництва Товариства МСФЗ 14 достроково не застосовується, так як Товариство не входить в сферу дії цього стандарту. Оскільки застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється, то керівництвом Товариства прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» до фінансових звітів Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2017 року. МСФЗ 9 впроваджує нові вимоги до класифікації та оцінки фінансових активів і зобов'язань. Тому положення цього стандарту суттєво впливає на фінансову звітність Товариства.

МСФЗ 15 «Дохід за договорами з покупцями»

МСФЗ 15 був випущений в травні 2014 року, застосовується до річних періодів, які починаються з 01.01.2018 року і передбачає модель, що включає п'ять етапів, які будуть застосовуватися щодо виручки за договорами з покупцями. Згідно МСФЗ 15 виручка визнається у сумі, що відбиває відшкодування, право на яке організація очікує отримати в обмін на передачу товарів або послуг покупцю. Новий стандарт по виручці замінить всі існуючі вимоги МСФЗ до визнання виручки. Після того, як рада з МСФЗ закінчить роботу над поправками, які відкладуть дату набрання силу на один рік для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 р. або після цієї дати буде вимагатися повне ретроспективне застосування або модифіковане ретроспективне застосування, при цьому допускається дострокове застосування.

Товариство планує використовувати варіант повного ретроспективного застосування нового стандарту з необхідної дати набрання чинності. Крім цього, Товариство приймає до уваги пояснення, випущені радою з МСФЗ в рамках попереднього варіанту документа в квітні 2016 року, і буде відслідковувати зміни в майбутньому. Діяльність Товариства пов'язана з наданням послуг. Продаж здійснюється за допомогою окремих ідентифікованих договорів з покупцями. Товариство не очікує значного впливу на її фінансову звітність в результаті застосування нового стандарту до обліку виручки від надання даних послуг.

МСФЗ 16 «Оренда»

Новий стандарт являє єдину модель ідентифікації договорів оренди та порядку їх обліку в фінансовій звітності як орендарів, так і орендодавців. Він замінює МСБО 17 «Оренда» і пов'язані з ним керівництва по його інтерпретації.

МСФЗ 16 використовує контрольну модель для виявлення оренди, проводячи розмежування між орендою і договором про надання послуг на підставі наявності або відсутності виявленого активу під контролем клієнта.

Введено значні зміни в бухгалтерський облік з боку орендаря, з усуненням відмінності між операційною та фінансовою орендою і визнанням активів і зобов'язань по відношенню до всіх договорів оренди (за винятком обмеженого ряду випадків короткострокової оренди і оренди активів з низькою вартістю). При цьому, стандарт не містить значних змін вимог до бухгалтерського обліку з боку орендодавця. Організаціям необхідно буде враховувати вплив змін, що були внесені цим стандартом, наприклад, на інформаційні системи та системи внутрішнього контролю.

Стандарт вступає в силу для періодів, що починаються 1 січня 2019 року або пізніше, при цьому, застосування до цієї дати дозволено для організацій, які також застосовує МСФЗ 15 «Виручка за договорами з клієнтами».

За рішенням керівництва Товариства даний стандарт до дати набуття чинності не застосовується. Дестрокове застосування не вплинуло би на фінансову звітність Товариства, оскільки Товариство не входить в сферу дії цього стандарту.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСБО 39 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані ПВІФом при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика ПВІФа розроблена та затверджена керівництвом ТОВ «КУА «Добробуд-Інвест» відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСБО 39 «Фінансові інструменти», який застосовується Товариством раніше дати набуття чинності.

Особливістю облікової політики ПВІФа, яка застосована до формування фінансової звітності за період, що закінчується 31 грудня 2017 року, є врахування вимог МСФЗ.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

ПВІФ обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

ПВІФ не застосовувало зміни в облікових політиках в 2017 році порівняно із обліковими політиками, які ПВІФ використовувало для складання фінансової звітності за період, що закінчився 31 грудня 2017 року.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності ПВІФа відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Склад фінансової звітності:

- Форма № 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)» на 31.12.2017;
- Форма № 2 «Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)» за 2017 рік;
- Форма № 3 «Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом)» за 2017 рік;
- Форма № 4 «Звіт про власний капітал» за 2017 рік;
- Примітки до річної фінансової звітності за 2017 рік, що містять стислий виклад суттєвих облікових політик та інші пояснювальні примітки.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 7.1., цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів ПВІФа.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

ПВІФ визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

ПВІФ визнає такі категорії фінансових інструментів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансовий актив, доступні для продажу;
- інвестиції, утримувані до погашення;
- дебіторська заборгованість та позики.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання ПВІФ оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. *Грошові кошти та їхні еквіваленти*

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.2 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. *Дебіторська заборгованість*

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли ПВІФ стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які ПВІФ розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

Резерв сумнівних боргів станом на 31.12.2017 р. ПВІфом не створювався, оскільки в ПВІФі існує тільки поточна дебіторська заборгованість, яка вчасно погашається.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, Фонд відносить інвестиції в акції, облігації та інвестиційні сертифікати, якщо відсоток володіння менш 20%. Після первісного визнання Фонд оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Фонд зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка акцій, що входять до складу активів ПВІФа та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою визначеною справедливою вартістю.

Для оцінки акцій, що входять до складу активів ПВІФа та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, ПВІФ визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Фінансові активи, доступні для продажу

До фінансових активів доступні для продажу, ПВІФ відносить інвестиції в акції, корпоративні права та векселі. Після первісного визнання ПВІФ оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості призначеного для продажу фінансового активу визнаються прямо у власному капіталі з відображенням у звіті про зміни у власному капіталі, за винятком збитків від зменшення корисності та збитків від іноземної валюти, доки визнання фінансового активу не буде припинено, коли кумулятивний прибуток або збиток, визнаний раніше у власному капіталі, слід визнавати у прибутку чи збитку.

Якщо існує об'єктивне свідчення зменшення корисності фінансового активу, призначеного для продажу, сума кумулятивного збитку виключається з власного капіталу и визнається у прибутку чи збитку. Неринкові акції, справедливу вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

3.3.6. Фінансові активи, утримувані до погашення

До фінансових активів, утримуваних до погашення, ПВІФ відносить облигації та векселі, що їх ПВІФ має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання ПВІФ оцінює їх за справедливою вартістю.

3.3.7. Зобов'язання. Кредити банків

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- ПВІФ сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

- ПВІФ не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.8. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо ПВІФ має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.3.9. Фінансова звітність в умовах гіперінфляції

ПВІФом проаналізувало критерії, які характеризують показник гіперінфляції передбачені у параграфі 3 МСБО 29. Враховуючи позитивну динаміку рівня інфляції в Україні, та факт, що економіка України з 2017 року почала виходити зі стану глибоких інфляційних процесів та проаналізувавши інші критерії, керівництво Фонда вважає, що за показниками, наведеними у підпунктах в) і г) параграфа 3 МСБО 29 економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією.

Керівництвом було прийнято рішення не здійснювати перерахунок звітності за 2017 рік згідно з МСБО 29.

3.4. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

ПВІФ класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.5. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.5.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли ПВІФ має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

4. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

4.1 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) ПВІФ передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
 - б) за ПВІФом не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
 - в) суму доходу можна достовірно оцінити;
 - г) ймовірно, що до ПВІФа надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- та
- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

4.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. ПВІФ капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

4.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

4.4. Умовні зобов'язання та активи.

ПВІФ не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан ПВІФа. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

5. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності ПВІФ здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва ПВІФа інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Области, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

5.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво ПВІФа застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки ПВІФа;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво ПВІФа враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

5.2. Судження щодо справедливої вартості активів ПВІФа

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

5.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво ПВІФа вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій;
- б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво ПВІФа використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

5.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво ПВІФ застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву ПВІФа фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

5.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату ПВІФ проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних

майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

6. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

6.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

ПВІФ здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСБО 39 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни

			закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016
Дата оцінки	31.12.17	31.12.16	31.12.17	31.12.16	31.12.17	31.12.16	31.12.17	31.12.16
Інвестиції доступні для продажу за справедливою вартістю					5052	0	5052	0

6.3. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

У 2016- 2017 році переведень між рівнями ієрархії не було.

6.4. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів

	Справедлива вартість	
	2017	2016
Фінансові активи		
Інвестиції доступні для продажу	5052	0
Грошові кошти та їх еквіваленти	0	1
Торговельна дебіторська заборгованість	1	20917
Дебіторська заборгованість за авансами	540	0

Інша поточна дебіторська заборгованість	2160	0
Торговельна кредиторська заборгованість	11	533

Керівництво Фонду вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим. 7.2,7.3.

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у фінансових звітах

7.1. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у фінансових звітах

Всі статті доходів і витрат, визнані у звітних періодах включено до складу Звіту про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід).

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань. Витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів або збільшення зобов'язань, що приводить до зменшення власного капіталу Фонду, за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витратами визнаються витрати певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

За умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена, дохід у Звіті про фінансові результати відображається в момент надходження активу або погашення зобов'язання, які призводять до збільшення власного капіталу товариства.

За умови, що оцінка витрат може бути достовірно визначена, витрати відображаються у Звіті про фінансові результати в момент вибуття активу або збільшення зобов'язання.

Доходи і витрати зазвичай враховуються за принципом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції, яка оцінюється як співвідношення фактично наданого обсягу послуг і загального обсягу послуг, які мають бути надані.

Найменування показника	Доходи за 2017 р	Витрати за 2017 р.	Доходи за 2016 р	Витрати за 2016 р.
А. Операційні доходи і витрати:				
Чистий дохід від продажу товарів, робіт, послуг		13165	0	
Адміністративні витрати		1		6
Інші операційні	523			
Всього:	523	13166	0	6

Від'ємний фінансовий результат складається з різниці між доходом від реалізації фінансових інвестицій та їх собівартості та складає 13165 тис. грн.

Адміністративні витрати включають в себе: витрати на рко послуги 1 тис. грн.

Інші операційні доходи складається з суми списання безнадійної кредиторської заборгованості - 523 тис. грн.

7.2. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 31.12.2017 та на 31.12.2016 Товариство не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

7.3. Інвестиції, призначені для продажу

Інвестиції призначені для продажу відсутні.

7.4. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	31 грудня 2017	31 грудня 2016
Торговельна дебіторська заборгованість	1	20917
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	540	
Інша дебіторська заборгованість	2160	
Чиста вартість торговельної дебіторської	2701	20917

Дебіторська заборгованість Фонду не має забезпечення.

Станом на 31 грудня 2017 та 2016 років торговельна дебіторська заборгованість не знецінювалась.

Прострочена дебіторська заборгованість на 31 грудня 2017 року відсутня, резерв сумнівних боргів не нараховувався

7.5. Грошові кошти

	31 грудня 2017	31 грудня 2016
Каса та рахунки в банках, в грн.	0	1
Каса та рахунки в банках, в долл.	0	0
Банківські депозити, в грн.	0	0
Всього	0	1

7.6. ПАЙОВИЙ КАПІТАЛ

Пайовий капітал ПВІФ «Добробуд» НВЗТ складає 1 500 000 грн., який представлений випуском інвестиційних сертифікатів.

Номинальна вартість 1 інвестиційного сертифіката – 1000,00 грн., загальна кількість – 1500 шт.

Станом на 31.12.2017р. розміщено інвестиційних сертифікатів на загальну суму 1500 тис. грн., в тому числі за номіналом – 1500 тис. грн.

Кількість інвестиційних сертифікатів, що знаходяться в обігу – 1500 шт.

7.7. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	31 грудня 2017	31 грудня 2016
Торговельна кредиторська заборгованість	11	533
Інші	0	0
Всього кредиторська заборгованість	11	533

7.8. Звіт про рух грошових коштів.

Звіт про рух грошових коштів за 2017 р. складено за вимогами МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображено рух грошових коштів від операційної та неопераційної (інвестиційної та фінансової) діяльності.

Операційна діяльність - полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності, сума якого скоригована на амортизацію необоротних активів, витрати на придбання оборотних активів, втрати на оплату праці персоналу, сплату податків, відрахування на соціальні заходи та інші витрати.

Інвестиційна діяльність - це придбання та продаж: необоротних активів, у тому числі активів віднесених до довгострокових, та поточних фінансових інвестицій, інших вкладень, що не розглядаються як грошові еквіваленти, отримані відсотки та дивіденди.

Фінансова діяльність - це надходження чи використання коштів, що мали місце в результаті емісії цінних паперів, викупу власних акцій, виплата дивідендів, погашення зобов'язань за борговими цінними паперами, отримання та погашення позик.

Найменування статті	За 2017 рік	За 2016 рік
I. Рух коштів у результаті операційної діяльності	-	-
Надходження від:		
Реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)		
Інші надходження	-	-
Інші витрачання	-1	-
Чистий рух коштів від операційної діяльності	-1	-
II. Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності:		
Надходження від фінансових інвестицій	540	-
Витрачання на придбання фінансових інвестицій	-540	
Інші платежі		-
Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності	0	-
Чистий рух грошових коштів за звітний період	-1	-
Залишок коштів на початок року	1	1
Залишок коштів на кінець року	-	1

Грошові потоки в іноземній валюті відсутні.

7.9. Звіт про власний капітал

Власний капітал ПВІФа станом на 31 грудня 2017 року становить 7742 тис. грн. Нерозподілений збиток за 2017 рік складає 12643 тис. грн. Станом на 31 грудня 2016 року власний капітал -20385 тис. грн. В порівнянні з 2016р. власний капітал зменшився за рахунок продажу векселів нижче номінальної вартості та списання кредиторської

заборгованості.

8. Розкриття іншої інформації

8.1 Умовні зобов'язання.

8.1.1. Судові позови

Судові позови проти ПВІФ «Добробуд» НВЗТ відсутні.

8.1.2. Оподаткування

Оподаткування інститутів спільного інвестування та суб'єктів недержавного пенсійного забезпечення протягом 2017 року збережено. Без змін залишено чинну норму, згідно з якою «звільняються від оподаткування кошти інститутів спільного інвестування, а саме: кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, кошти та інші активи, залучені від учасників інституту спільного інвестування, доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного інвестування (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті тощо).

8.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності ПВІФа.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

8.2. Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Господарські операції в 2017 році з пов'язаними сторонами не здійснювались.

8.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок

впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація [якщо застосовується, то яка саме] щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

8.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. ПВІФ наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику ПВІФ використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

За інвестиційними активами, оціненими за 3-м рівнем ієрархії (примітка 6.2), аналіз чутливості до іншого цінового ризику ПВІФом не здійснювало відповідно до п. 27 МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Станом на 31 грудня 2017 року у ПВІФа відсутні активи, номіновані в іноземній валюті.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Компанії усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Компанії, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Компанії контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Компанії здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Компанія має намір позбуватися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок Компанія використовувала історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за оприлюдненою інформацією НБУ.

Компанія визнає, що обґрунтовано можливим є коливання ринкових ставок на $\pm 0,2$ процентних пункти. Проведений аналіз чутливості заснований на припущенні, що всі інші параметри, зокрема валютний курс, залишатимуться незмінними, і показує можливий вплив зміни відсоткових ставок на 0,2 процентних пункти на вартість чистих активів Компанії.

Можлива зміна справедливої вартості боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою розрахована як різниця між дисконтованими грошовими потоками за діючою ставкою та дисконтованими грошовими потоками у разі зміни відсоткової ставки за кожним фінансовим інструментом.

8.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що ПВІФ матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

ПВІФ здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогностичні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями ПВІФом в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Рік, що закінчився 31 грудня 2017 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
1	2	3	4	5	6	7

Торговельна та інша кредиторська заборгованість		-	11	-	-	11
Всього		-	11	-	-	11

8.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність ПВІФа продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників ПВІФа та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво ПВІФа здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризику. На основі отриманих висновків ПВІФ здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. На 31 грудня 2017 року розмір власного капіталу становить 7742 тис. грн.

8.5. Події після Балансу

За період з 31.12.2017р. по 26.02.2018р. подій після дати балансу, які б вимагали коригувань показників фінансової звітності не було.

На дату подання фінансової звітності в Товаристві не було встановлено подій, які можуть вплинути на показники фінансової звітності та могли б вимагати змін поданої інформації.

Директор

Берест С.М.